

[Boeck-Hansen.]

lettes for Udgifter end Arbejdernes Arbejdsløshedskasser? Men det er naturligvis ganske rigtigt, at denne Lov forudsætter stor Solidaritet hos Arbejderne, og en saadan er heldigvis til Stede. Man kan ogsaa sige, at de faste Arbejdere gennem denne Lov mister mere i Indtægt, end de faar dækket paa anden Maade. Det er jeg ganske enig i, men naar man tager Arbejderne som Helhed, vil jeg have Lov til at paastaa, at det er en væsentlig Fordel for dem, at denne Lov er blevet gennemført.

Jeg mener ikke paa nogen Maade, at Arbejderne her i Landet har for høje Lønninger — det er der for Resten mange, der ikke har; jeg tænker bl. a. paa de smaa-handlendes Indtægter, som er meget smaa i Øjeblikket. Men jeg vil gerne have Lov til at understrege, at i intet Erhverv tjener de unge saa meget, som de unge Arbejdere gør i deres. Det maa man huske, og det tror jeg man skulde tage i Betragtning, naar der fremtidig bliver Tale om Dyrtidstillæg, idet man bør overveje, om et saadant ikke udelukkende bør komme Forsørgere til gode fremfor at være generelt. Ikke saaledes, at Arbejdsgiverne derved fik Fordel af at beskæftige unge i Stedet for Forsørgere — det skulde naturligvis jævnes ud. Men jeg tror altsaa, at man i saa vanskelige Tider som de nuværende i højere Grad skulde tænke paa Forsørgerne og mindre paa de ganske unge.

Til den højterede Undervisningsminister vil jeg gerne stille et Par Spørgsmaal, idet jeg har paa Følelsen, at vi ligesom er ved at glide over i den sorte Skole. Det er dog vist den almindelige Mening her i Landet, at Universitetet er vor højeste videnskabelige Læreanstalt. Ikke des mindre er det langt lettere at komme ind paa Universitetet og faa Lov at studere der end f. Eks. at faa Lov at studere paa Tandlægeskolen. Og der er nu ikke nogen, der skal bilde mig ind, at man behøver større boglig Lærdom for at blive Tandlæge end for at blive Læge, men saaledes ligger det i Øjeblikket. Paa samme Maade er det ikke tilstrækkeligt at have matematisk Artium for at komme ind paa Polyteknisk Læreanstalt; det er ikke engang nok at have første Karakter eller at have „udmærket godt“ i de Naturfag, som navnlig skal anvendes ved Studiet paa Polyteknisk Læreanstalt, nej, man skal bogstavelig talt have Udmærkelse eller en Eksamen, der ligger i Nærheden deraf; det vil altsaa sige, at man skal være „udmærket god“ i samtlige Fag.

Endnu værre er det ved Tandlægeskolen, for der kan man ikke engang nøjes med en Udmærkelse, der skal man helst have to — til Gengæld er det ikke afgørende, hvilken Eksamen man har faaet Udmærkelse til, om det er Realeksamen, Studentereksamen eller Kantussen. Som sagt, bare man har en Udmærkelse — helst to — kan man komme ind paa Tandlægeskolen. Det forekommer mig at være noget kedeligt noget. Og saa er det ikke, fordi vi har for mange Tandlæger her i Landet, tværtimod, vi har alt for faa ude omkring, og det viser sig da ogsaa, at de unge tandlægestuderende bogstavelig talt bliver engageret, før de har afsluttet deres Eksamen, og til Gager, som ligger højt over, hvad andre akademisk uddannede unge Mennesker kan faa. Dette synes jeg der er noget meget, meget kedeligt ved. Man siger, at der er for lidt Plads. Nu vel, man bygger en ny Tandlægeskole, men saa skulde man have bygget den saa stor, at man i hvert Fald kunde faa uddannet det Antal Tandlæger og rigeligt det Antal, som er nødvendigt her i Landet.

Man siger ogsaa, der er for lidt Plads paa Polyteknisk Læreanstalt, og det kan jo godt være, men jeg tror nu, man kunde klare sig med lidt god Vilje. Man bygger i Øjeblikket og har bygget en hel Del ikke overdrevent kønne Bygninger ude bag ved Østervold, bag den gamle Sølvgadens Kaserne, og det er vist udmærket formaals-tjenlige Bygninger. Jeg tror, at de navnlig bliver anvendt til de studerende, som allerede har taget første Del. Jeg har lagt Mærke til Professorernes Værelser derude. Da jeg i sin Tid gik paa Læreanstalten, delte en 5—6 Professorer af dem, der underviste til første Del, et Lærerværelse, og af dem, der underviste til anden Del, var der to om et lille bitte Værelse. Men nu har de faaet store, yndige Rum, formidabelt store Rum — undertiden tænker jeg paa, om de skal have Kompas for at kunne finde ud deraf igen —, men det er maaske nødvendigt. Derved er der imidlertid blevet lidt for lidt Plads til de studerende, og navnlig tror jeg, det kniber med at faa Plads til dem, der læser til første Del. De har vist ikke for store eller for mange Lokaler, men til Gengæld bruger de dem jo ogsaa kun tre Timer om Dagen. Dog kunde det vel tænkes, at der kunde laves to Hold, saaledes at det ene Hold brugte Auditorierne, medens de andre stod paa Tegnestuerne, og omvendt; man kunde i hvert Fald undersøge, om der ikke var en Udvej der. Jeg ved godt, at Auditorierne maaske bruges